

Előfizetési árak
helyben, vagy postán küldve:
Egész évre . . . . . 10 frt. — kr.
Félévre . . . . . 5 — —
Negyedévre . . . . . 2 — 50 —
Egy órára . . . . . 1 — —
Egyes szám 4 kr.

Alap szellemi részét illető minden köz-
szolgálati és szerkesztési költség (Nagy-uj-
utca 1702. sz.) barmintre kifizendő.

Előfizethető helyben:
Teleki K. Lajos könyvkereskedésében,
és a kiadóhivatalban. (Nagy-uj-utca
1702. sz. alatt.)

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVEL.

Hirdetési díj:

Negy hásznos petit sorost 5 kr. Nagyból
terjedelmű s többszöri hirdetések a ki-
adónak juttatásáért aron vétetnek fel. Bélyeg-
díj minden külön beiktatásért 30 kr.

Hirdetést vagy reklámot magában foglaló
újdonleg sor 50 kr.
Nyitási költségek minden petit sorra
50 krajczár.

Hirdetéseket felvételnek a szerkesztőség-
ben és kiadóhivatalban (Nagy-uj-utca
1702. sz. a.)

Kéziratok nem adatként vissza.

Fölhívás előfizetésre!

A második évfolyam vége felé jár-
ván, a „**Debreczen**“ XXIV-ik évfolya-
mának harmadik negyedére, mely július
hó elején kezdődik, előfizetést nyitunk
bizalommal kérjük föl t. előfizetőinket
előfizetéseik megújítására, valamint föl-
kérjük azokat, kik előfizetési díjaikkal
hátralékban vannak, hátralékaik kiegyen-
lítésére, mert mi is csak úgy felelhetünk
meg nem csekély kötelezettségeinknek,
ha az előfizetési díjak pontosan befoly-
nak.

A „**Debreczen**“ előfizetési ára:

Egész évre 10 frt. —
Fél évre 5 frt. —
Negyed évre 2 frt 50 kr.
Egy órára 1 frt. —

Vidéki t. előfizetőinket — a téve-
déseik elkerülése végett — arra kérjük,
hogy az előfizetési díjakat egyszerűen e-
czim alatt sziveskedjenek beküldeni: »**A**
„Debreczen” kiadó-hivatalának. Debreczen.
(Nagyuj-utca, 1702. sz.)

A „DEBRECZEN”
szerkesztősége és kiadó-hivatala.

A pogányok Baross örökében . . .

A napokban egy olyan hírt közöl-
tek a lapok, melyet első pillanatra kép-
telenségnek tartott mindenki. A közvéle-
mény csak akkor döbönt meg és zúdult
fel, mikor a hír valóságáról meggyőződött.

Arról van szó, hogy Wekerle pénz-
ügyminiszter, a ki ugylátszik, hosszabb
időre tervezett ideiglenességgel a Baross
örökében ül, az alig elhunyt előd öröke-
nek egyik legbecsebbjé: a millenium-
nak a hazai munka diadalával tervezett
ünnepelését elakarja ejteni. Arról van szó,
hogy azt a törvényhozásilag elhatározott
dolgát, hogy a millenaris ünnepély közép-
pontját egy nagyarányú nemzeti kiállítás
képezze, minden alapos ok nélkül meg-
változtassák és így az egész ezredéves
ünnepélynek más jelleget adjanak, mint a
milyent Baross Gábor tervezett s a tör-
vényhozás határozott.

Még nem rég volt általános és egye-
dül helyesnek elismert felfogás, hogy a

A „DEBRECZEN” TÁRCZAJA.

BARBIZON.

— Paul Girard. —

Monsieur Polydor Barbizon egy napon, mi-
kor a szokottnál mogorvább hangulatban volt,
ily monológot tartott önmagához:

— Nem természetem ugyan a kíváncsiság,
mégis szeretném tudni, hogy mit s miként fog-
nak beszélni rólam barátaim és ismerőseim,
mikor én már nem leszek a világon?

De hogyan lehetne ezt megtudni?

— Két hét múlva Barbizon barátai és
ismerősei a következő gyászszegélyű levelet
kapták:

— Mely fájdalommal tudatjuk, Mr. Polydor
Barbizon váratlan elhunytát, ki a Pyrénéekben
tett kirándulásán egy dühös medvének esett
áldozatul. Az engesztelő gyászmise kedden reg-
gel a Szentháromság templomában fog meg-
tartatni az elköltözött drága halott lelki nyu-
galmáért.

Felesleges mondani, hogy a gyászjelentést
maga Barbizon írta. Elutazott a Pyrénéek közé
s ott gondolta ki azt a furfangos tervet, mely-
nek kivitelével megtudja majd, hogy mik tör-
ténnek az ő halála után?

Sajátkezűleg adta postára a saját halála-
nak hírt tartalmazó leveleket. Aztán parókát
tett a fejére, bajuszt és szakált ragasztott, ál-
ruhába öltözött, szóval úgy elváltoztatta ma-
gát, hogy a fölismertétől nem kellett tartania,
s azzal hazautazott, hogy a saját lelki üdvéért
tartandó gyászmisszen jelen legyen.

Belépett a templomba.

— Sokan lesznek — mondta magában —
több, mint háromszáz levelet küldtem széjjel.

millenium legfényesebb gőcpontja nem
lehet más, mint az ország anyagi és kul-
turális haladásának távlatzerű feltűnté-
tése és minden ember, gazdag és sze-
gény, a ki a millenium idejében tényező,
a legnagyobb lelkesedéssel és készséggel
készült meghozni a maga áldozatait a
kiállításban való részvétel érdekében,
mert jogos büszkeség tölt el bennünket
arra gondolva, hogy méltón léphetünk
fel, mikor azt akarjuk bizonyítani, hogy
az első ezredév végén a polgári munka,
a szorgalom ép úgy megállja a helyét,
mint a kulturális előhaladás többi té-
nyezői.

A nemzet felfogása ma is ugyanez.
Csak a kormány felfogása változott, mi-
helyt Baross eltemették. Szinte olyan
benyomást tesz az a törekvés, mintha a
Baross által meghonosított szellemet és
irányzatot akarnák erőszakkal kiküszö-
bölni: mintha félnének attól, hogy a mil-
lenniumi ünnep a polgári osztály elő-
térbe nyomulása kockázatna bizonyos
olyan irányzatokat, minőkkel a koronázási
jubileum ünnepségeinek harmoniáját is,
sajnos, megzavarták a születési és egyéb
favorizált arisztokrácia előtérbe helye-
zése által.

A mi kormányzó államférfiaink so-
rában és körülöttük sokan vannak oly
nemzetellenes szellemű, csuszó-mászó hi-
perloyális szolgalelkek, akik Magyaror-
szág létezését csak a Habsburg-dinasztia
uralkodásától számítják. Ezeknek a ka-
marilla-csemeteknek Magyarország böl-
csője: a mohácsi vész. Mohácsnál szüle-
tettt a mi hazánk őserintük. Ezért nem
merték ezek a lakáj-gondolkodású nagyok
megünnepelni a legnagyobb, legdicsebb
magyar király, Hunyadi Mátyás emlékét.
Ezért nem jelent meg Váradon az Árpád-
ház leghatalmasabb, legendás alakjának:
szent Lászlónak ünnepén a magyar kor-
mány feje. Ezért követnek el szerencsét-
len lelkű országos uraink mindent a mil-
lenniumi ünnepségek eltörpítésére, elfojtá-
sára.

Igazán szomorú, hogy a mikor a
nemzeti szellem fölébredt és minden té-
ren érvényesülni kezd, a mikor a társa-

dalomban, a közéletben a nemzeti géniusz
diadalokat arat, — a politikában még
mindig oly sárga-fekete szolgalelkek usz-
hatnak felszínre, a kiknek ideáljuk az
osztrák-magyarország és az öszszbirodalom!

Mért nincs a nemzetnek akarata
vagy bátorsága, hogy haragja viharával
elsöpörje az uralkodás szinteréről azokat
az elemeket, a melyeket még ma sem
volt képes teljesen impregnálni a nem-
zeti szellem?

Ime, itt van ismét a millenium ügye.
Kétségbeejtő az a közöny, melylyel a
nemzet ezt a dolgot nézi. És felháborító
az a vakmerőség, melylyel az ugynevezett
illetékes körök mindent elkövetnek, hogy
Magyarország ne ünnepelje meg ezeréves
fönnállását, avagy ha pedig mégis meg-
ünnepeli, hát legyen ez az ünnep afféle
provincziális, lokális eszem-izsom, dinom-
dánom, bankett, diadalkapu, zászlódísz és
éljenzés elrekedésig, more patrio.

Magánosok, lelkes és álmódzó haza-
fiak badar és okos, költői és fantaszti-
kus, naiv és zavaros terveket bőven ké-
szítettek; de voltaképpen a millenium
országos megünnepeléséről komolyan ed-
dig még alig volt szó. A kiállítás terve
egyedül állt, mint pozitív dolog, mint első
határozott lépés. És most ezt az egyet-
len jelét is a milleniumi ünnepelés bec-
sületes szándékának sirba löki a skrupu-
lozítás.

A nemzetet, a nemzet zömét képező
iparos-polgárságon áll, hogy ne engedje
meg ezt az eltemetést. Teljes határozott-
sággal, teljes eréllyel kell követelnie Ba-
ross örökének megvédését, fenntartását,
hogy a millenium azzá legyen, a minek
a boldogult tervezte: a nemzet ünnep vé-

**A magyarországi oláhok izga-
tását** nagy erővel folytatják Romániából. A
bukaresti Romanul, csakhogy jobban izgat-
hasson Magyarországot ellen, Bratianu Demeter
halála alkalmából Kossuth Lajosnak egy leve-
lét küldi, melyet 1853-ban Londonból Bratia-
nuhoz intézett és melyben Kossuth a közös
akció sikerének esetében az erdélyi románok-
nak nemzeti autonómikus jogokat helyez ki-
tásba. Hogy miért küldi a Rumunul ezen le-
velet, megmondja Rosatti Vintila ur a követ-
kezőkben: »Ez egy fontos okirat, melyet fi-

— Csak egyet nem lehet tőle elvitatni. Ki-
tűnő játékos volt.
— És mi páratlan partnairat vesztettünk
benne.

— De milyen szomorú véget ért! Bor-
zasztó! Egy medve által fölfalattatni!

— Intelligens, finom emberre nézve igen,
de olyan baromra nézve, mint Barbizon, sza-
vamra nem!

Barbizon eleget hallott.
Futott nejehez. A szobában csak a szoba-
lányt találta. Henriette nem volt otthon.

— Barbizon barátja vagyok — szölt a
leányhoz.

— Hiszen ő meghalt!

— Tudom; e gyászbeszéd bizonyára mélyen
elszomorította özevegét.

— Haha!

— Nem úgy véli ön?

— Hogy nem úgy-e?!

— Hat talán nem sajnálja?

— Oh nagyon! Bosszankodik, hogy ily
váratlanul halt meg, mielőtt egy kis örökséget
biztosíthatott volna magának.

— Ah, ah!

— Megdöbent önt, uram?

— Dehogy . . . A madame nem szerette
Polydort?

— Nem szenvedhette. Hogy is képzelheti
in, hogy egy ilyen csinos nő rokonszenvezhetett
volna olyan esunya és ostoba férfival?

— Ah!

— Ön eltorzítja arczát?

— Semmi . . . ideges vagyok.

— Hanem öngyagsága más valakiben lelte
gyönyörűségét.

— Ah! volt neki valakije?

— Fialat, szép és szellemes ur. Ma éppen
együtt ebédelnek a »Hotel de la ville«-ben.

gyelmébe ajánlunk mindazoknak, kik hazájukat
szeretik, hogy lássak ebből, miképen tudnak a
magyarok hizelegni akkor, midőn szükségük
van arra, hogy a románok érettük vértük
ontsák és mily felfuvalkodók akkor, midőn az
osztrák császár védelme alatt állanak és mi-
dőn azt hiszik, hogy nincsen szükségük a ro-
mánok karjaira. A bukaresti Vointa Natio-
nale pedig a bukaresti egyetemi polgároknak
a főváros és ország lakosságához intézett fel-
hívását közli, melyben a román irridizmus
nyílt kifejezést nyer. Ezen izgató és ferdité-
sektől és valótlanúktól hemzseggő felhíva-
sban a többek között a román ifjak ezeket ír-
ják: »Szabad románok! Négy millió testvére-
tek a megsemmisüléssel fenyegetve vannak;
azoknak intelligens elemei megtöltöttek az el-
lenség tömlőceit, azoknak gyermekei elrabol-
tattak anyjuk kebléről, hogy kórházakba vi-
tessenek, a hol vagy meghalnak, vagy gyűlölni
fogják népüket és szüleiket, a szász románok
utóérhetlen dala és anyai szádon át meg-
tartott nyelve el fog némulni a Kárpátok völ-
gyeiben, elnémul ott, a hol legelőször elhang-
zott a román nyelv. És midőn az öket szo-
rongató lánczok sulyától ki vannak merülve
és a kormányzóktól nem azt követelik, hogy
azokat összetörjék, de csak azt, hogy azokat
meglazítsák, a felelet a terrorizmus azon fey-
verekkel, melyek örökös szégyent hoznak
azokra, a kik ezer év előtt is alkalmazták ezen
fegyvereket. Szabad románok! Fővárosi polgá-
rok! Mit fogtok tenni? Mozdulatlanul fogtok
állni? — Népeteknek ezen felét gunyárgyaul
fogjátok-e hagyni egy idegennek kezében, a
ki nem méltó arra, hogy a művelt Európának
földjén létezzen? Itt, a mi országunkban, azon
öregék, azon örnások, a kik bizalommal ezen
nép iránt, megalkották a mi szabad Romá-
niánkat, elhagynak minket. Szavuk elhangzott,
utolsó szavuk pedig ez volt: Egy szabad or-
szágot hagyunk nektek hátra; nemzetünknek
fele része pedig lánczokban maradt; a ti kö-
telességetek szabad románok az lesz, hogy ezen
lánczokat összetörjétek, hogy a Kárpátok
körül ti alkossátok meg a nagy, jó-
vendőbeli Romániát. Méltó és erélyes
tiltakozásokkal felelni fogtok a magyar bar-
bárságra, meg fogjátok mutatni a világnak,
hogy a román nép méltó saját eszméjéhez:
Hogy egy hatalmas és nagy Romániát al-
kosson.«

BELFÖLD.

Az zágrábi új községtanács. A
feloszlátott zágrábi községtanács helyébe az új
bizottsági tagokat július utolsó napjain választ-
ják meg. Az erre vonatkozó kormányrendelet
már leérkezett és ez különösen hangsúlyozza,
hogy vigyáznni fognak arra, hogy a törvény
rendelkezése a legpontosabban betartassék.

— A helyett, hogy a misémre jött volna
— mormogta szomorúan a szegény Polydore.

— Mit mond ön?

— Semmit . . . Adieu!

A legmelyebb tájdalomtól lesújtva ment
lakosztálya felé.

Belépett szobájába, a nélkül, hogy kulcsát
elő kellett volna vennie. Az ajtó tárva volt.

Ott találta a házmezt, a mint egy nagy
esomó ruhaneműt málháztott össze.

— Mit csinál ön itt? rivalt reá.

— Tartozik az az urra?

— Igen. Birói kiküldött vagyok s leltározni
jöttem az ingóságokat.

— Nem sok dolga lesz velők az urnak,
mert néhai Mr. Barbizon örökösei megosztot-
kodtak már mindenen.

— Dehogy?!

— Nem hiszi az ur? Hát tessék széjjel
tekinteni, ha talál-e valamit az ur.

— Igaz. De ön mit mivel itt?

— A megboldogult ruháit szedem össze;
az unokaöccse nekem adta.

Barbizonnak kedve lett volna felordítani
dühében; de még nem akarta fölfedezni magát.

— És mit csinál Barbizon unokaöccse?

— Egész nap tánczol.

— Megbolondult?!

— Nem az, uram; csak örömeiben teszi.

El van kábulva a nagy örökségtől. — Ma este
nagy szerű estélyt ad, hogy méltón megünne-
pelje azt a szerencsés napot.

Felhaborodva szaladt Barbizon a köz-
jegyzőhöz. — Összes örököseit együtt talál-
ta nála.

Közéjük vegyült.

— Mi jögon jött ön ide uram? Kérdi
az unokaöcs haraggal.

Altalanos örökös minőségem jogán.

Fegyelmi eljárás Coroianu és Miháli ellen. A kolozsvári ügyvédi kamarához újabb beadvány érkezett, melyben több kamarai tag kiterjeszteni kívánja a fegyelmi vizsgálatot a bécsi deputációban részt vett Coroianu Gyula kolozsvári és Miháli Tivadar deési ügyvédek ellen is, ugyanazon okok alapján, a melyek alapján Ratiu ellen kérték a fegyelmi vizsgálatot.

A hercegprímás az elkeresztelések kérdéséről. Egyházi körökben nagy az érdeklődés a főrendiháznak július 5-én tartandó ülése iránt. Ezen az ülésen a kultusz-budget tárgyalása alkalmából ugyanis Vasváry Kólos hercegprímás nyilatkozik az elkeresztelések kérdése tárgyában. Az ülésen a püspöki kar alkalmasint teljes számban jelenik meg.

A jövő év költségvetése. Az összes minisztériumokban dolgoznak már az 1893-iki költségvetési előirányzat összeállításán. E költségvetés még forintokra és krajczárookra fog szólni.

KÜLFÖLD.

Milán ex-király és az orosz császár. Figyelembe vehető külföldi forrásokból azt a szenzációs hírt közlik, hogy a császár hajlandóan mutatkozik Milán ex-király tetemes magánadóságait kifizetni. Az ár csekély; nem kíván tőle semmi egyebet, csak osztrák-magyarellenes politikát, a melylyel egyszersmind a szerbekkel is újra megkedvelhető magát.

Az argentinai zsidótelep. A pétervári lapok jelentése szerint a zsidóknak Argentínába való kivándorlása ügyében alakult központi bizottság tiszteletbeli elnököké Günsburg bárót, Polikovot és Brodskot, pénztárnokká pedig Zach-ot, a leszámítoló bank igazgatóját választotta meg. Varsóban, Kiewben és Hamburgban a bizottság albizottságokat alakít.

A kolera. A „Kölnische Ztg.” a következőket jelenti Pétervárról: Az orosz táviró hivatalos hatóságai megtagadják mindazon táviratok felvételét, melyek arra vonatkoznak, hogy a kolera terjed Deloroszországban.

Lemondó fejedelem. Cetinyjeből jelentik, hogy Nikita fejedelem, fia Danilo trónörökös javára szeptember 8-án lefog mondani a trónról.

Tallózás.

(Tessék választani!) — Cziczieszeiszer átkaiból. — Nagy kitüntetés. — Napidj helyett átalány. — Az igazító kormánypartii lapok. — El, tengeri fürdőbe! —)

Megátalkodott gazember bűnügyét tárgyalja a tekintetes törvényszék. A vádlott folyton hazudik s végre az elnök kijön a türelméből s így rivall rá:

— Hallja maga vén bünös! Maga már éppen harfeleképen adta elő az esetet, mondja meg legalább, melyik most már ezek közül az igaz?

— Tessék választani! — feleli a konok vádlott.

Cziczieszeiszer átkaiból:
— A Benedek János oraschág írja meg a te jhellemrajzodat!
— Nevezzenek téged hitvány gazembernek a Debreczen-ben s a Bakonyi Samu

Minő tréfa!

Nagyon komoly. Barbizon összes vagyonát én öröklöm s én legjobban megérdemlem azt, mert ma reggel egyedül én voltam a misén, mely lelki üdvéért mondatott. Egyedül én sajnalom szegényt.

— Ugy látszik, ön nem ismerte őt, mert különben nem sajnálná nagyon!
— Gazember! — fakadt ki végre Barbizon lerántva parókáját és álszakállát.

Egyszerre hangzott fel a megdöbbenés moraja:

— Barbizon! . . .
— Igen, én Barbizon vagyok, a ki mindnyájukat kitagadlak, mert okultam e játékon. És most felemésztem minden vagyonomat. Adieu!

Ford. K. F.

A nyár.

— Irta: Sebosi Samu —

Mikor megérkezett ifju testvéred: a tavasz. — virággal, dallal és mosolylyal, — úgy tűnt fel nekem, mint egy bájos gyermek, ki lepke kerget szilaj örömmel s kacagó hangjának csengése dalra kelti az erdő és mező madarait. A napsugár szeliden mosolygott a tarlott mező felett, s langyos meleggel ébresztette a fak dermedt mézgáit. — A szelid mosolyra lassankint eszmélni kezdett a halott világ és a langyos meleg közeledtére csendesén tűnt tova a hideg halál, melynek dermesztő lehellete lánczokba verte a föld kérgét, a vizek sima tükrét, — a fak nedvkeringését.

A meleg sugár szelid mosolya egyszerre tusára kelt a komor halál minden hatalmával; mintha a madarak dalában a szabadság riadója csattogna, mintha a tavaszi szél mormolásában a forradalom vihara zugna, s mint-

oraschág bizonyítsa rád, hogy csakugyan az vagy!

— A debreczeni esküdtsek mossá ki a te szennyesedet!

A „Debreczen” sajtópöre alkalmával 30 tanu volt beidézve, köztük gróf Degenfeld József főispán is. A tárgyalás kezdetével a 30 tanut becsukták egy szűk szobába, mely alig nagyobb, mint pipafüsttel telített szerkesztőségi helyiségünk.

— Minket — kik szintén a tanuk közt szerepeltünk — azon nagy szerencse ért, hogy harminczad magunkkal gróf Degenfeld József főispán ur ő méltóságával egy felőrára együtt voltunk becsukva . . .

A vádlott, kit Taffler »szigorú bürtön büntetésre« kert elítélteni, megmenekült a dutyitól, de nekünk, tanuknak, volt benne részünk s csak az vigasztalt bennünket, hogy a főispán ur is együtt szenvedett velünk — Tafflerért!

A képviselők ezután nem napidijakat fogtak kapni, hanem átalányt, mely valószínűleg nagyobb lesz, mint a mennyi összegre az eddigi napi díjak ragtak.

A képviselő urak önmaguk alatt vágják a fát, ha az eddigi napidijaknál többet fognak kapni, mert a tisztelt választók, kik azt hiszik, hogy a képviselői állás valami dus javadalmazással van egybekötve, ezután még jobban meg fogják őket pumpolni!

Sajátságos, hogy a kormánypartii lapok, melyek a miniszteri nyugdíjazásokban semmi botránkozót nem láttak, most izgatnak az ellen, hogy a képviselők javadalmazása az ediginél több legyen.

De mégis természetes ezen izgatás, mert az indítványt ellenzéki képviselő nyújtotta be s ez mindent megmagyaráz!

Itt a kánikulla! Menekül ebből a poros városból mindenki. Én az idén, mihelyt nagyon megunom a betűvetést, a feleségemet — saját üdülésre — elküldöm a hegyek közé nyaralni, magam pedig tengeri fürdőbe megyek.

A Telegdi-sóstó körül nagyon szép tengeri-vetés diszlik. Ott ütöm föl a tanyámat!

Sarló.

Ujdonságok.

* **Az álarcz.** *lesz a címe azon elbeszélésnek, melynek közlését az új énegyed beállítakor, szombaton kezdjük meg. Az érdeklésítő elbeszélést lapunknak szellemes nő munkatársai: Bíró Irén k. a. fordította magyarra, kinek nevével már többször találkozunk lapunk olvasói s mindig kedvelte olvasni azon válogatott dolgozatokat, melyeket ő lapunk számára fordított. Legújabb fordítását előre is ajánljuk olvasóink figyelmébe!*

ha az olvadó jég csöppjeiben a zsarnokság zsoldosainak vére hullana. Az enyészett felett az élet ulti diadalát és a börtönébe zárt szabadság létepte lánczait.

Ekor a szelid ifju, — a bűbajos tavasz — már erős ifjúvá változott, a ki nem pillangót kerget többé, a ki nem gondatlan dallal veri fel az erdők viszhangját, — hanem vészes haraggal üz egy kegyetlen zsarnokot s ajkán a föltámadás himnusza zeng.

A kopott vörös avar fölött új élet friss hajtása verődik fel; a csupasz ágon megpattan a rügy és a vizek lágyan hullámoznak, ha a tavaszi szél fölöttük elsuhan.

Az élet diadala a halál felett, a szabadság győzelme a zsarnokság felett, az eltemetett igazság kiötrése a srrból, a változatosság örök törvénye és a forradalom szent jogának hirdetése áll előttem.

Nekem úgy tetszik, hogy az eszmék sokasága rajzik, zsihong a tavaszi ébredésben, a mely formát, alakot keres, hogy testet öltjön, mely erejét kölcsönözze a munkához. A rajzó eszmék sokasága ad új életet a hervadt világnak, ez fakaszt dalt a völgyek ölen és hegyek ormáin. Ez ad hangot a lantnak, ez gyújt lángot a szívben, ez edzi akarattá, tetté a sejtlemeket és vágyakat.

Ez a forrongás, ez a küzdelem csak vezető utja, előkészítője annak a nagy munkának, melyet a tavasz elkezd, — hogy a nyár bevégezze. Ifju erő, ifju lelkesedés és fiatal hűv szükséges ahhoz, hogy kivívja diadalát a kicsiny hitűség felett; de a férfi higgadsága, teremő ereje, józan ítéllete kell ahhoz, — hogy a kivívott diadalt okos megfontolással használja fel.

Engem lelkesít a tavasz bűbája, a természet ébredése és szent küzdelme az enyészettel, de csak a nyár teremő munkás erejét szeretem igazán.

* **A szabadságharczi emlékek kiállítás.** Az 1848-49-iki ereklyéknek a fővárosi múzeumban látható múzeuma megszerezte Gábor Áronnak összes megmaradt ereklyéit, Turóczi Mózeshez írt rendkívül érdekes leveleit, továbbá a könyvet, a melyből Gábor Áron az agyuntést tanulmányozta, e könyvnek igen sok lapján olvashatók Gábor Áronnak íróknál írt jegyzetei. A kézi-vásárhelyi agyuntő és felszerelő gyárműhely képe most készül a leg-hivebb leírások és rajzok nyomán. E festményen láthatók Gábor Áron és Turóczi Móz es munkálsodása az agyu gyárműhely nagyszámu munkásai közt. A kép igen nagy és szép. Az 1848-49-i honvéd-emléklapból eddig már igen sok példányt rendeltek meg nemcsak a még élő honvédek, hanem olyan családok is, akiknek valamelyik rokon tagja részt vett a csatákban. A dícső szabadságharcz nagyjai: Damjanich, Perczel, Battyány, Petőfi, Klapka stb. továbbá a különféle honvéd csapatok és öltözetek gyönyörű színyomatban láthatók. Ez emléklap díszpéldánya 2 frt, olcsóbb példánya 1 frt. A kép jövedelme a fővárosi múzeumban látható 1848-49-i magán ereklye gyűjtemény gyarapítására lesz fordítva.

* **Jön az üstökös!** Julius első napján a Winecke-féle üstökös olyan közel jön a földhöz, hogy szabad szemmel is látható lesz. A földhöz legközelebb július 9-én lesz; a földtől való távolsága ekkor 18 és fél millió kilométer. Julius 1-től, július 15-éig igen érdekes égi jelenségek lesznek tehát tanui az emberek és megindulnak majd a jóslások a világ végéről, isten büntetéséről, habórurol, és egyéb csodálatos dolgokról!

* **Dalestély.** Meghívó, a debreczeni kereskedő ifjak önképző egyesületének dalköre által július 8-án, szombaton a »Margit« fürdő dísztermében Rácz Károly zenekara közreműködése mellett tartandó zártkörű dalestélyre. Műsor: 1. Károly mellett N. N-től. 2. Bárd Silchertől. 3. Beteg leány Egressytől. 4. Neuzeti zászló Hubertől, Rácz Károly zenekara kísérete mellett, kezdete 9 órakor. Belepti díj személyenként 60 kr. Pártoló tagok jegyeiket használhatják.

* **Ruha teszi az embert.** . . . Ily gondolá magában azon szobaleány, ki a nadokban elhatározta, hogy magasabb életpályához fog. Ama nap reggelén, melyben »beállt« ahhoz a családhoz, kinek szolgálatát felajánlotta, megbízást kapott, hogy különféle ruhákat tisztogasson! A leány magához vette a ruhákat és lement a hatulos udvarba. Elmult egy félóra. »Ejnye« — gondola magában a ház urnője, — »ez az új cseléd mily gondosan tisztogatja a ruhát, de majd megparancsolom neki, hogy jövöre gyorsabb legyen.« — Ismét elmult jó ideje, de a lány csak nem jött. Az urnő végre is nyugtalan lett és lemenesztette a szakcsnét az udvarba, hogy hívja fel a késlekedőt. De azt az udvarban nem lehet megtalálni. A kerítésen ott voltak az »ura« nadrágai és kabátjai, de az »asszony« és »kisasszony« öltözékei eltűntek. A ház és egész környékének átkutatása eredménytelen maradt. Most tehát megindultak a nyomozások valamivel tágabb körben az »eltűnt cseléd után« és a nyomok el is vezettek egy bizonyos házba, melyben a cseléd egyik rokona lakik. Itt találták meg az eltűntet is, a »kisasszony« ellopott ruháiban tetszelegve magának. Midőn a rendőrség egyik tisztviselője megkérdezte tőle tettenek okát, így védekezett: »Nem rosszaságból cselekedtem, csak jobb jövöm érdekében. Egy cseléd pályája

A farszót, az ingerlő, a kimerítő küzdelemnek vege van és elkezdődött a hatalmas munka, mely testet ad a forradalom eszméinek és üdvös eredményeket terem. — A nap izzó sugarakkal tűz alá; a forró levegő sziporkázva vibrál a buja növényzet fölött s tüzes érintésével kejesen ingerli azokat. — A fak sötét lombkoronája a rekkenő hőség hatás alatt mozdulatlanul hajlik alá s a növényzet fejlett levelei, mintha édes kábulatba estek volna, összehajolva fogadják a sugarak tüzes csókját. Ők többé nem nőnek nem fejlődnek és az erős törzs eltétő nedvét a gyümölcsnek adja.

A nap egyre főlebb emelkedik. Majdnem függőlegesen szórja alá a termékenyítő sugarakat. A természetben mely csend van. A komoly munka nem szereti a zajt. A tikasztó rekkenőség elől sötét árny alá húzódik a madár és hűvös erdő sűrűjében hever a vad. A sugárnak fénye vakító, melege perzselő, ereje hatalmasan termékenyítő.

Az erdő fái, tömött, sűrű lombbal megrakva gazdagon, lassan himbálóznak, édesen susognak, — ha gyöngye nyári szellő érinti, a kaszalókon a kövér rendek hevernek és százféle vadvirág dus illatát árasztják szerzte szét; a szántókon a kukoricza sötét zöld levelein széles vitorlai lengenek s a termő kalásztenger szédítően hullámozik.

A perzselő sugár keresztül hatol ruhádon, befurakodik izmaid közzé és forrásba hozza a piros vért, mely szilajon kering az ereken, — sebes futában a bőr alá rohan, verjtekceppet szorit ki a tágtul porusokon, — mely parányi cseppek összeverődve gördülnek alá lüktető homlokodon.

Csak égieken, csak perzseljenek e teremő, alkotó sugarak! Ők adják színt, illatát a virágnak, erejét és kedvét a léleknek. Az ő nyomukon fakad az élet, az ő nyomukon terem az áldás. Ez a meleg fény ellensége

nagyon fárasztós és keserves, ezen szép ruhák látára eszembe jutott, hogy ha én is ily divatos öltözékekkel bírnék, akkor az alrendelt szolgálót abba hagyhatnám és elmehetnék — nevelőnőnek.« A rendőrség ez érvelés előtt meghajolva, maga is »nevelőbe« küldte a jövendőbeli »nevelőnőt«.

* **Nem tudja a fia nevét.** Valami kis zug falucskából került a városba az öreg anyóka, nem csoda hát, ha megvan kissé komolyodva a kopott fekete kendővel bekötött fej.

Viszi az anyai szeretet. Az ő szerelmeies fiacskájának a dolgát kell eljárnia, a ki már felcseperedett legény, egészen katonasorba való. A szomszédok mondták hát, hogy jó lesz berukkolni, mert megharagszik a császár!

Ezért is jött be a városba az anyóka, a dolgan izzadó fia helyett s most bontogatja ni a sok írást a főjegyző ur előtt.

— Ehol vannak, tekintetes ur, a Miska fiain irásai.

— Hogy hívják a fiát?

— Lócs Miskának.

— De hiszen ebben az írásban Lócs Gyuriról beszélnek!

— Lehetetlen!

A bámulattól nem tud hova lenni. Hogy az ő Miska fiát Györgynek hívják! Faggatózás után a mulatságos rejtélynek nyomára is jön a főjegyző. Mikor a szegény asszony világra hozta a fiát: jó emberek fogták pártját a nyomorult portanyát, a ki az anyjával együtt pusztult volna el, azok keresztelték meg s elvitték messze földre, csak most került vissza az anyjához.

A jó nevelő apát Mihálynak hívták, úgy ragadt rá a fogadott gyerekre is a Miska.

— Biz az meglehet, bolintott rá a gyámoltalan öreg asszony . . . Biz az lehet, hogy nem Miskának, hanem Gyurinak hívják . . .

S meg is nyugodott ebben szépen.

— Különbözik nem mindegy, ha Miska, ha Gyuri . . .

S megcsillantak a szemei.

* **Szerkesztő változás.** Révész Kálmán pápai ev. ref. főiskolai teológiai tanár, kit Kassára választottak meg lelkésznek, a Pápan megjelenő »Dunántúli protestáns lap« szerkesztését Németh István pápai theol. tanarra ruházta át, ki azt már át is vette.

* **Egy fősvény** meglátogatta még fősvényebb barátját. — A gazda előtá a gyertyát, hogy ne fogyjon. Egyszer motozást hall és kérdi: — Mit csinál barátom? — Ha mar úgy is tötétben ülünk, levetem a nadrágom, hogy addig se kopjék. — Erre a gondolatra magam is rájöhöttem volna — felelé a gazda és ő is úgy tön.

* **Az idegességről.** Az agynak a testre való normalis viszonyokban teljesen összhangoz kontrollja néha igen alászáll s csekély inger már nagy változásokat és rendeltenségeket okozhat benne. — Ezek az ideges tünetek nagyon sokféleképen nyilvánulhatnak. Akár rángások, vagy fejfájás alakjában, akár úgy, hogy az arcz elsápad, a szemek alatt kék gyűrűk képződnek, a szemek kékesen elszíneződnek s ábrándos, epedő tekintetűek lesznek. — Ha az idegaj nagyobb fokot ölt, — az érzésnek legkülönbözőbb változásai keletkezhetnek. — Deme írja, hogy egy augsburgi kereskedő ötvenöt évig vagott vagy szurt meg azért, mert a kiömlő vér nagy élvezetet szerzett neki; különben Nerórol és Tiberinsról is tudjuk, hogy az öldökös nagylévezet okozott nekik. Néha a meg-

penésznek, a rothadásnak, a sötétségnek; barátja az illatnak, az életerőnek, a kedvnek. Hadd süsse hát izzóvá lábaim alatt a port és hevitse égetővé körülöttem a levegőt. — Ez a meleg nem a pusztulást, hanem az életet segíti új erőre és izmosítja tevékenységre.

Ebben a forró, perzselő, tikasztó sugárban van a nyár alkotó ereje, ez teszi tökéletessé a természet szépségét, ez teszi hasznossá áldását, ez tetőzi be a nagy munkát, — ez hozza meg a küzdelem erényét. Ebben a tűzben, ebben az égető sugárban van az élet ereje. A nap izzó golyója pazar nagylelkűséggel szórja ránk tüzet.

Az átmelegített levegő mintha szikráznék, a mint ott reszket, vibrál előtünk a láthatáron. A hőség egyre türethetlenebb lesz, egyre fokozottabb erővel lép fel. — A föld kérge megpattan a melegtől; a hideg kő áthévül a sugár tüztétől, a növényzet eltikkad a hőségétől.

A tiszta égen alig látszik egy felhő darab ronyos foszlánya. Ennek is csipkézett szélel ragyognak a tisztaságtól, csak a közepén látszik fekete folt, a mely egyre nagyobb, — egyre sötétebb lesz. Lassankint egészen kiterjeszti sötét szárnyait a láthatár felett, elfedi a nap izzó gömbjét s elhaló morajjal zúg, dübörög és sötétül. A hatalmas felhőtömeg lenyomja a tikasztó levegőt, lassu szel lebben s az elhaló dörög mind élesebben hangzik. — Egyszerre susterő villám pattan el a magasban, mit nyomban megrázó dördülés követ. Kövér esőcseppek koppannak gyéren, nemsokára sűrű zápor szakad egyhangu, áltató zúgással. A természet ismét visszaadta a nyár munkájához a nedvet, mit az izzó sugár fölémészlett. A vihar után újra felderül a végtelen boltozat s a nyári nap egy élettől, — áldástól mosolygó vidékre szórja szikrázó sugarait.

ves, ezen szép ruhák... ha én is ily diva-
korr az alarendelt
am és elmeheknek —
rség ez érvelés előtt
velőbe» küldte a jö-

vet. Valami kis zug fa-
z óreg anyóka, nem csod a
nyodva a kopott fekete ken-

t. Az ő szerelmes fia-
sa, a ki már felesperedett
való. A szomszédok mond-
kolni, mert megharagszik

rosba az anyóka, a dolog-
mosi kontogajta ni a sok
skintetes ur, a Miska fiam

lt?
az írásban Lócs Gyuriról

ud hova lenni. Hogy az ő
rakj! Faggatódzás után a
ára is jön a foggyzó. Mi-
gra hozta a fiat: jó embe-
orult pontonyiak, a ki az
volna el, azok keresztelték
re, csak most került vissza

háltnak hívták, úgy ragadt
a Miska.

bolintott rá a gyámoltalan
behet, hogy nem Miskának,
ebben szépen.

m mindegy, ha Miska,
szemei.

változás. Révész Kul-
skolai teológiai tanár,
tak meg lelkesnek, a
ntantuli protestáns lap-
István pápai theol. ta-
zati már at is vette.

y meglátogatta meg fős-
a gazda előtt a gyer-
Egyszer motozást hall
al barátom? — Ha már
levetem a nadrágom,
— Erre a gondolatra
volna — felelé a gazla

ségről. Az agynak a
viszonyokban teljesen
néha igen alaszáll s
nagy változásokat és
hat benne. — Ezek az
s sokfélekepen nyilvánul-
k, vagy fejfájás alakjában,
rez elsápad, a szemek
pzdónek, a szemek kés-
ábrándos, epedő te-

Ha az idegbaj nagyobb
résznék legkülönbözőbb
nek — Deme írja, hogy
reskedő ötvenöt
g azért, mert a kiömlő
szerzett neki; különben
is tudjuk, hogy az öldrök-
zott nekik. Néha a meg-

ásának, a sötétségnek;
az életerőnek, a kedv-
lőzvé lábam alatt a
ve körülöttem a levegőt.
a pusztulást, hanem az
és izmosítja tevékeny-

perzselő, tikasztó sugár-
to ereje, ez teszi tökele-
pességét, ez teszi hasznos-
be a nagy munkát, — ez
em erényét. Ebben a tűz-
sugárban van az élet ere-
ja pazar nagylelkűséggel

levegő mintba szikráz-
ket, vibrál előttünk a lát-
gyre tűrhetetlenebb lesz,
erővel lép fel — A föld
melegtől; a hideg kő át-
l, a növényzet eltiikad a

alg látszik egy felhő da-
Énnek is csipkézett szé-
aságtól, csak a közepén
mely egyre nagyobb. —
Lassankint egészen kiter-
a láthatár felett, elfedi a
alhaló morajjal zug, düb-
hatalmas felhőtömeg le-
evégőt, lassu szel lebben
el élesebben hangzik. —
állam pattan el a magas-
megrázó dördülés követ
ppannak gyéren, nemszo-
kad egyhangu, altató zu-
smét visszaadta a nyár
t, mit az izzó sugár föl-
tán újra felderül a vég-
fári nap egy élettől, —
vidékre szórja szikrázó

változott érzések csak egyes tárgyra vonat-
koznak: Zelpe emlit egy 32 éves péket, ki beteges
passziójában 80-90 női zsebkendőt lopott össze
A betegség magasabb stádiumában a betegek
abrándozók lesznek, légvárakat építenek, sejt-
telmek, előérzetek gyötirik őket s ezek nyomása
alatt néha öngyilkosságot is követnek el. Ál-
mok, látományok lépnek föl s ebben az álla-
potban a rendkívüli határozatlanság, az elvont
fogalmakkal való tépelődés a jellegzetes. Az
idegbajok a kultúrával terjednek s bár különö-
sen a jelen század az, melynek lázas mun-
kássága alatt nagyon haladtak, mégis elég példa
van rá, hogy szellemi epidemiák az elmúlt
századokban is voltak. A jóslás, varázslás,
az oly foku exaltációk, mint pl. a gyerme-
kek keresztés háboruja, a tarantella és Vitus
táncz és mindenek fölött a boszorkány-pörök
mind azt bizonyítják, hogy az idegbaj régi
nyavalya.

A tisztviselők kérvénye. Régen
volt, talán két hónapja is már, hogy a városi
tisztviselők a hivatalos órák meg-
változtatása iránti kérvényüket benyuj-
tották a tanácshoz. Régen volt ez, de a kérvény
még mindig nincs nyélbe ütve, s a kérvényezők
még mindig nem tudják a nemes ta-
nács szándékát, melyet úgy látszik, még ennyi
hosszas idő sem tudott megérlelni.
Pedig a tisztviselők a fenti kérvénye nagyon is
figyelemreméltó lenne, mivel azok a munka-
időnek nem megrövidítését, csak
megkönnyítést kérnék. Sőt a délelőtt
8 órától délután 2 óráig terjedő munkaidő a
városra nézve még anyagi haszonnal, meg-
takarítással is járna, különösen a téli időkben,
a mikor is a rövid délutánok folyamán, a mi-
kor oly hamar besötétedik, annyit kell kiadni
világításra és fűtésre, a mennyi koránt sínes
arányban e rövid idő alatt végzett munka be-
sével. És mégis e legalább némi fontossággal
bíró kérvény, melyet a városi tisztviselői kar
nagybörbésze aláírt, még mindig nincs elintézve,
s a városi tisztviselők még mindig nem
tudják a legfőbb véleményét, —
mely bizonyára a kérvénnyel együtt valamelyik
fő-fő egyéniség zártrekesztű asztaliókjában
akadt meg. De hogy a kérvényt a por mégis be-
ne lepje avagy a feledés, eme nagy keresz-
tespókfaj, véggképpen be ne hálózza, kötele-
ségünknek tartjuk mi a városi tisztviselői kar
helyett is feltenni a tanácshoz a kérdést, —
hogy meddig tart még a c z é l s z e r ü t l e n
delutáni robot munka, s mikor lesz már végre
elintézve a hivatalnokok e fontos kérvénye,
melyre mégis szerintünk nem lehet csak egy egy-
szerű várlrántással a feleletet megadni?

A városi árvaí. A városotl segélye-
zett árvaí az 1892-ik év II-od-ik feléveről
járulékos illetményeiket július 4-én felvehetik
az alapítványi penztárnál.

**Hangverseny és táncmulat-
ság.** Hangversenyvel egybekötött zártkörű
tánczestélyt tartott folyó hó 28-án a nagy-
erdei vígadó termében egy szűkebb körű társa-
ság. A műsor befejeztével, melynek minden
egykes pontjait — kiemelve különösen a zenei
részeket, mint a milyennek az e czélna irt
»Előre» induló, továbbá »Vergiss mein nicht-
»Gross müttterehen Ländler», (Ezeket a germán
nótákat el is hagyhatták volna! Szerk.) és
az erdei emlék (főleg ez utóbbit) zajos taps
követte, a vig kedélyű fiatalság tánczra kere-
kedett, s a Magyariak zenéje mellett lankadat-
lan jó kedvvel reggelig mulatott. Jelen voltak
A s s z o n y o k : Czeglédy Gyuláné, Darvassy
Sándorné, Géresy Ernőné, Hegyessy Sándorné,
Jankovich Sándorné, Kovácsy Józsefné, Ko-
vács Lajosné, Molnár Imréné, Nánássy Lajosné,
Nemes Jánosné, Simonyi Józsefné, Szabó Jó-
zsefné, Ujváry Istvánné, Svarcz Lázárné stb.
L e a n y o k : Czeglédy Erzsike és Mariska,
Darvassy Ella, Gévay nővérek, Hegyessy nő-
vérek, Kovács Szeréna, Molnár nővérek, Ma-
jor Anna, Nemes Ilona, Simonyi Ida, Szabó
nővérek, Ujváry nővérek, Tárnok Ida, Svarcz
nővérek stb. (Egy az ott levők közül.)

* Rejtélyes halál. Botka Juliánna
62 éves asszony, ki egyik újföldi tanyán lak-
ott, tegnap hirtelen meghalt. Holtestét, melyen
állítólag, a cholera in gyanus tünetei mut-
atkoztak beszállították, a kórházba.

* Apróságok.
G y e r m e k e s z j á r á s .
— Mama, mikor az ember a tengerben
fürdik, nem illik felöltözve lenni?
— Persze, hogy nem, kicsikém!
— De hát akkor miért visesz magaddal
annyi ruhát.

Örvendetes meglepetés.
Bankár (az irodában összegyűlt szemé-
lyzethez):

— Jubileumom nem mulhatik el a nél-
kül, hogy önök egy rendkívül kellemes megle-
petésben ne részesüljenek, mely önöknek bi-
zonyára örömet fog okozni. Tudtokra adom
tehát hű munkatársaim, hogy — kereskedelmi
tanácsossá neveztettem ki.

* A hátultöltő puska. A csatából
sebesülten tért vissza a baka. Sebe véletlenül
hátul volt. Futott kee, János bátya? Kérdi
egy ismerőse. — Bolond, válaszolt a baka, hát
nem tudod, hogy az ellenségnek hátultöltő
puskája van, s az csak nem sebesíthet elől.

* Magántanításra ajánljok egy
helybeli ref. tanító, elemi vagy alsóbb osztá-
lyu középiskolai tanulókat mellé előnyös feltéte-
lek mellett. Értekezhetni szerkesztőségünkben.

* Ajánlkozás. Egy, a VII. gymna-
siumi osztályt sikerrel végzett, tisztessé-
ges szülőktől származó és zenei előismeretek-
kel bíró növendék mérsékelt fizetés mellett
elemi vagy gymnasiumi tanuló mellé a két
hónapi szünidőre nevelői vagy corre-
petitorii állást keres. Szives megkeresések
Friedmann Mikának Szepes-Szom-
batra kérelmek intézteni.

A szerelem méreg. Abból az alka-
lomból, hogy Tolsztoj és Dumas a dohányt és
a szeszt az értelem és az erkölcs mérge gya-
nánt mutatták be, a párisi »Figaro» egy mun-
katársa kibővíti az értelem mérgeinek lisztját.
»Nem csak a szesz és a dohány mérgezik meg
az értelemet, mond Fleury, de az éther, a has-
sis, az opium, a morfin, a kokain és a szere-
lem is. Ez utóbbitól így ír: »A szerelemben
megtaláljátok ugyanazokat a fokozatokat, a
melyeket a többi mérges élvezetek okoznak
az értelemnek. — Tegyük föl, hogy kezd ér-
deklődni valaki egy utca-hölgy iránt. — Sem
szépnek, sem szellemesnek nem találja ugyan
az első találkozásra, de feltűnik neki, hogy
mások is érdeklődnek a hölgy iránt. Ez csáb-
bit. A második találkozás fokozza az érdeklő-
dést. A hölgy kezdi szeretetreméltóbbá válni s
kevésbé ostoba, mint a minőnek először fel-
tűnt. Lassankint megjön a várás. Az érint-
kezés bensőbbé válik s nyomában van a fel-
tekenység főlebredése. A gyönyör még nem
teljes ugyan, de azért valami édes rótság
mindennap a felé a ház felé irányozza lépteit.
Mondhatja már ekkor valamelyik böcs, hogy
rossz vége lesz a dolognak. Nem hallgat rá.
A csáb mint rohamosabban nő. Ezt követik
az álmok. Újra átélve minden szavát, hang-
jának rezgését, minden mozdulatát. Lassankint
fájni kezd a kedvestől való távollét. Látása
nélkül már élni sem lehet. A mérgezés a te-
tőpontra hágott. Tán föl-fölmerül a gondolat,
hogy jó volna szakítani vele. Amde ez kivibe-
tetlennek látszik. Az akarat megtört, épügy,
mint az értelem többi mérgeinek, az alkohol-
nak, a dohánynak, morfiumnak, a hasisnak
hatása alatt.»

Debreczeni ingatlanok forgalma.

Június 4-től június 11-ig.

Szabó Lajos veszi Madar Mihály és neje
Hegyes Juliánna újkerti szőlőjét 700 frtért.

Magyar András és neje Szabó Borbála
veszik özv. Juhász Lajosné Juhász Juliánna
onódi földét 1600 frtért.

Ifj. Pál János és neje Gombos Juliánna
veszik Zöld István darabos-utcai 1015. sz.
házát 3200 frtért.

Sütő József veszi Dr. Biró Károly kis-
szappanos-utcai 552. sz. házát onódi föld-
vel 4500 frtért.

Ifj. Papp András és neje Nagy Erzsébet
veszik Papp András és neje Kis Erzsébet tég-
lász-kerti szőlője egyrészt 150 frtért.

Kállai Mihály veszi Győri István hadházi
utcai 904. sz. házát 1800 frtért.

Kovács Mária és Kovács Lajosné Kovács
Juliánna veszik Győri Ferenc és neje Kovács
Juliánna timár-utcai 2273. sz. háza, onódi
földre és fancesikái kaszálója 1/3 rész illetőségét
1800 frtért.

Különfélék.

Egy tűzhányó pusztításai. — Egy
amsterdami lap részleteket közöl ama
iszonyatos vulkán-kitörésekről, melyek Cele-
bes mellett Sangir szigeten fordultak elő. A
láva és forró hamu 11 falut temetett el s
mintegy 1200 ember odaveszett. A sziget egy
része a tengerbe süllyedt. A katasztrófa oly
hirtelen állt be, — hogy senki sem menek-
ülhetett.

A császár és a mágnes-hölgy. — Mig
miss Abbottot Velenczében a szinpadon meg-
botozták, versenytársát, miss Bentleyt Kopen-
hágában a legnagyobb kitüntetés érte. Kopen-
hágából ugyanis azt azt írják, hogy a czár-
nak kedve támadt miss Bentley produkezióit
végig nézni s a miss rendkívüli ügyessége
annyira feltűnt a kíváncsiságot, hogy ő is be-
állt megnézni. Az érdekes küzdelemnek ta-
nuinak voltak a dán király és a dán s görög trónörö-
kös. A császár megkísérelte a misset félelni és
a dákot lenyomni, de erőlködése kárba veszett.
Az az ember, a kinek egyetlen szempillantásától
milliók rettegnek, nem volt képes a misset helyből
kimozdítani. Érdekes volt az is, mikor miss Bentley
négy államot, a melyek a császár, a görög és a
dán trónörökös és a kumberlandi herczeg ál-
talt voltak képviselve, megingatott — a széken,
a melyen ültek.

Retöltött hazafiatlan egylet. Ara-
don az oláhság hazafiatlanabb része »Prog-
resszulus» czimvel egyeletet tart föl, mely a
»közművelődés», »román nyelvterjesztés», stb.
hangzatos czéggér alatt államellenes működést
fejti ki. Az egylet alapszabályainak kérdését,
három vagy négy év óta tartó huzavona után
még most sem intézték el a belügyminisztéri-
umnál a »Progressául» vezérferfián. Azért ösz-
szetartották az egyelet és működtek rendeztek
bálokat, oláh irodalmi felolvasásokat és egyéb
összejöveteleket. Sarlot Domokos aradi rendőr-
kapitány most egyszerűen betiltotta az aradi
közművelődési egyeletet. — A rendőrkapitány
rendelete rendkívül z u g o l d a s t k e l t e t t
az oláhság körében. Sarlot rendőrkapitány
erélyes eljárását az aradiak megaláddással
és a legnagyobb méltánnyal vettek tudomá-
súl.

Szerkesztői üzenet.

K. H. L. urnak, Kisújszállás. A képviselői napi-
díjakról szóló cikket közelebb felhasználjuk, — a má-
sik dolog azonban nem érdemes arra, hogy nyilvános-
sá s szellőztessük, mert egyszerű tévedésről, illetve az
illető hírlapíró járátlanágáról van szó. Ma már meg-
szoktuk az olyan tévedéseket is, hogy kalvinista eskü-
vőről azt írják: »X. Y. ur N. N. kisasszonyt oltár-
hoz vezette,» pedig a kalvinista templomokban nin-
csen oltár. Ilyen tévedések, melyek bizonyára bosz-
szantók, mindaddig elő fognak fordulni, míg a magyar
lapokat L e i t e r J a k a b o k szerkesztik.

Közzgazdaság.

A vetések állása.

A vetések állása s a mezőgazdasági ál-
lapot június 12—25-éig a földmívelésügyi mi-
niszteriumhoz beérkezett jelentések alapján a
következő volt: A lefolyt két heten is helyen-
ként nagyon rossz, általában kedvezőtlen idő-
járás uralkodott; jég, vihar, záporosodás és felhő-
szakadás sok kárt okoztak. A rozsdás a sok
helyen megdőlt vetésekben rohamosan terjed,
az üszök is fellépett; az utóbbi időben meg-
gyakran volt köd is. A gabonaművek nevezet-
esen a buza vetések, egy-két vidék, főleg az
erdélyi vármegyék kivételével, kisebb-nagyobb
részen az abnormis időjárás következtében
hanyatlottak, a buzatermés kilátások orszá-
szerte különbözők, míg mennyiségileg, mint mi-
nőségileg. A rozs szep kalászja által sokat ja-
vult, gyenge, közép-es közepeszerű termeles
leend a tulnyomó, a rozsdás ebben is fellépett
és így minőségileg helyenkint gyengébb termést
várhatni. A rozs aratása a homoki részekben
jó termést ígér, ellenben a tavaszi a fellé-
pett rozsdás és fereg pusztításai következtében
különbözően fog fizetni. A zab nagyobb rész-
ben kielegítően áll. A repce aratása folyamata-
ban van, az eredmény különböző, tulnyomó
részben gyenge, a kukorica töltőgetesét az
esős időjárás sok helyen akadályozta s emiatt
nagyon gazos, a hol feltöltöttek, szépen nő.
Hüvelyes es kerti vetemények, valamint a bur-
gonya is, kielégítően allanak. Czukor- és takar-
mányrépa helyenkint nagyon gazos, itt-ott fer-
gek is pusztítják, általában véve kielégítően ál-
lanak; a dohány szépen nő, ugy szinten a ken-
der és len is. Takarmányművekben az eső és
árviz jelentékeny kárt okozott, szőlők többnyire
gyengék. Gyümölcsből csak itt-ott lesz jobb termés.
Ausztriában.

A vetések állásáról szóló osztrák föld-
mívelésügyi miniszteri jelentés konstatálja a
majdnem általában jó termési kilátásokat. Csak
keleti Galiczia néhány részében akadályozta a
szárazság a növényzet fejlődését.

A külföldön.

A vetések állása és a mezőgazdasági ál-
lapot a külföldön június hó közepén a földmí-
velésügyi miniszteriumhoz beérkezett konzuli
jelentések alapján a következő volt: Fran-
cziaországban, főleg délen a vetések
gyengék, mindazonáltal a buza még a legkie-
legítőbb. N e m e t o r s z á g b a n a gabonaművek
a rozs kivételével kielégítően allanak; a rozs
nehel nagyon hibás. Tavaszjak új fejlődnek.
O l a s z o r s z á g b a n csekély kivétellel a ter-
mények jól szaporodnak. O r o s z o r s z á g b a n
a vetések nagyobb részben meglehetősek és
kielégítők, tiz kormányzóóság területén azonban
rosszak. S v á j c z b a n a vetések általában ki-
elégítők, helyely-közzel gyengék.

Budapesti gabonaföld. Június

29-én. Buza máj—jun. 8.57 pénz 8.59 áru, ószre
7.98 pénz, 8.— áru. — Tengeri 1892 máj.—
jun. 4.78 pénz, 4.80 áru. Zab tavaszra —
pénz, — áru, ószre 5.40 pénz, 5.42 áru. —
Káposztarepce aug.—szept. 11.60 pénz, 11.65
áru.

Kőhánai sertésúslot

A sertéskereskedelmi csarnok jelentése.

Június 28.
a) Hízott sertés árak: I. Magyar első rendű: 1.
Óreg nehéz (páronkint 300—400 klgon felüli súlyban)
43.—43.50. 2 Óreg közép (páronkint 300—400 klg-
súlyban) 42.—42.50. 3. Fiatal nehéz (páronkint 320
klgion felüli súlyban) 44.50—45.—4. Fiatal közép (pá-
ronkint 251—320 klg, súlyban 45.—46.—5. Fiatal
könnyű (páronkint 250 klgmíg terjedő súlyban) 47.—
47.50. 6. Magyar szedett: 6. Nehéz (páronkint 280
klgion felüli súlyban) 42.50—43.50. 7. Közép (páronkint
220—280 klg, súlyban) 44.—45.—8. Könnyű (pá-
ronkint 220 klgig terjedő súlyban) 46.—47.50—III.
Szerbiai: 9. Nehéz (páronkint 260 klgion felüli súlyban)
45.50—46.—10. Közép (páronkint 220—260 klg, suly-
ban) 45.50—46.—11. Könnyű (páronkint 220 klgmíg ter-
jedő súlyban) 46.—46.50.— Sertés létszám: június 26
napján volt készlet 153,570 darab. A hízott sertés-
úslotirányzata: változatlan. — Hízalmai való
sértés 15.—17.—, malacz (4—11 hónapos korban,
felhajlatott) 5617 drb.

A világ leggazdagabb nemzete.

Eddig az volt az általánosos elterjedt nézet,
hogy Nagy-Britannia a világ leggazdagabb nem-
zete. A washingtoni statisztikai hivatal legújabb
kimutatása azonban megdöntötte ezt a hitet,
mert számsz rüleg kimutató, hogy az észak-
amerikai unió a leggazdagabb, vagyona ez idő
szerint 63.648.000.000 dollár, a mi fejenkint
1000 dollárnak felel meg. Negyven évvel eze-
lőtt, mikor még csak harmadrésznyi lakosa
volt az uniónak, 360 dollár jutott egy lelekre.
Mig tehát a lakosság megháromszorozódott, a
vagyonosodás még ennél is nagyobb haladást
mutat. Pedig ha tekintetbe vesszük, hogy a
szabad köztársaságban épp oly kevés szeret-

nek az emberek adót fizetni mint az alkotmá-
nyos monarchiában, a vagyon kiszámításának
alapja fizetett adó. Anglia nemzeti vagyona
Giffen angol statisztikus számítása szerint 10
millárd font sterling, vagyis 50 millárd és így
az egyesült államok kerek számban 13 mil-
liárd dollárral gazdagabb, mint Nagy-Britania.

KIMUTATÁS

a debreczeni telefon hálózat beszélő állomásairól

- 32. Angol királynő száll.
- 69. Államvasutak állomás főnöke.
- 70. Államvasutak üzletve- zetéséje.
- 34. Dr. Balkányi Emil orv.
- 40. Dr. Balkányi Miklós, ügyvédi irodája.
- 91. Dr. Balkányi Miklós lakása.
- 84. Bauer és társa gép- gyára.
- 36. Berger Henrik. iroda.
- 8. Berger H. nyári lak.
- 14. »Bika» szálloda.
- 65. Dr. Balkányi Ede, orv.
- 37. Berger Jenő műépítész lakása.
- 83. Csanó.
- 70. Csanak József nagy- kereskedése.
- 88. Csanak J. nyári lak.
- 90. Dr. Csikós Sándor, orv.
- 18. »Debreczeni» szerk.
- 35. »Debreczeni Ellenör» szerk.
- 55. »Debreczeni helyi vasute irodája.
- 45. »Debreczeni helyi vasut nagyredel indóház.
- 104. Debreczeni Első Taka- pénztár.
- 2. Dohánygyár.
- 20. »Debreczeni Hírlap.
- 28. Debreczen sz. k. város bejelentési hivatala.
- 49. »Dobosa»-pavillon nagy erdőn.
- 52. Első magyar ált. blzt. társ.
- 9. Eperkesti faraktár.
- 79. Első debr. fakeskedő társ. irodája.
- 17. Első debr. fakeskedő társ. főközületi irodája.
- 46. Főerdőmester.
- 68. Főispán.
- 6. Feischl Fülöp és Fia czég.
- 13. Fürst Mátyás és Fia czég és Áron Miksa czég.
- 86. Fröhner szálloda.
- 85. Glück Adolf pinczér ügynök.
- 103. Gebauer K. első hazai érczkoporsó-gyár temet- kezési intézete.
- 89. Gondy és Egyé fény- képzésti műterme
- 60. Gebauer Károly ércz- koporsó gyára
- 62. »Hungária» kávéház.
- 102. Dr. Holländer Dező.
- 81. Ipar- és kereskedelmi bank
- 94. Iparigyesületi takaré- és hitelintézet
- 39. »Istváne» gőzmalom
- 106 Dr. Irinyi István ügyvé- di irodája.
- 19. Keresk. és iparkamara
- 66. Kezelyet temetkezési intézet
- 4. Kovács Gábor ügyvéd.
- 11. Közkórház.
- 101. Közzgazdasági bank.
- 110. Közzvághid építési vállalata.
- Folyó hó 1-én a forgalomnak átadva volt 103 állomás.
- E hó folyamán bekapcsoltatt 2 állomás.
- Lett 105 állomás.
- Megszűnt 0 állomás.
- Mai napon a forgalomnak lényeg átadva van 105 állomás.

Debreczen, 1892. június 30-án.

Debreczeni telefon vállalat.

NYILT-TÉR.)*

Figyelmeztetés.

Miután tudomásomra jutott, hogy egyik helybeli szikvizgyáros engemet utánozva, ha- sonlóan kékszíniü üvegeket hozott forgalomba; figyelmebe ajánlom mindazoknak, a kik csakis az én vegytiszta, folyékony szénssavval gyártott szikvizemet fogyasztják, hogy jövőben csak azt fogadják el ilyenek, melynek üvege nemcsak kék színű, hanem a niclezett fejen »Szabó K. gyógyszerész szikvizgyárol Debreczenben» felirat is olvasható, mert csakis ezen szikviz való az én gyáramból, — egyedül csakis ez van vegytiszta, folyékony szénssavval gyárta és az orvosi szaktekintélyek által, mint első rendű üditő és egészséges szikviz ajánlva.

Kiváló tisztelettel Szabó Kálmán, gyógyszerész.

* E rovatban közlötthért sem vállal felelős- séget a Szerk.

4393. és 4489. á. ü.

1892.

Árverési hirdetés.

Tolvaj Juliánna és Tolvaj Sára tulajdonát képező tizenháromvárosi 1634. sorszámú ház-
szék, onódi és újostáru szántófölde, az 1892-ik
év július hó 8-ik napján délelőtt 9 órakor a
háznál megtartandó árverésen eladtnak.

Az árverési feltételek a városi árvaszék le-
vélterében, vagy az árverés alkalmával meg-
tekinthetők.

Debreczen, 1892. Június 22.

(282) 1—1. A városi árvaszék.

